

Avaan silmäni ja katselin ympärilleni Luukaupungissa. Ympärilläni on paljon ihmisiä sonnustautuneina haarniskoihin ja viittoihin. "Miksi täällä on näin paljon sotatamineisiin sonnustautuneita ihmisiä?" Kysyn viereeni ilmestyneeltä Tomilta. "Turnajaiset. Tarjolla on huippuhyvää kamaa." Tom sanoo ja virnistää. "Hetkinen sä oot ostanu ittes terveeks. Mites se meni et ilman huijauksia on jännitävämpää" Kysyn Tomin lehahtaessa samalla tummanpunaiseksi. "Mä tavallaan lankesin." Tom mumisee. "Siinähän sä oot erityisen hyvä." Kuuluu Alexanderin ääni takaantamme. Vilkaisen Alexanderia kysyvästi, mutta hän pudistaa päätään. "Mennään eka erä alkaa kohta." Alexander sanoo ja vetää hupun päähänsä. Alexander on nykyään pelin parhaimpia pelaajia, eikä hän halua tulla tunnistetuksi. Nyökkäämme Tomin kanssa yhteisymmäryksen merkiksi ja lähdemme kulkemaan Alexanderin perässä. Pujottelemme ihmismassan seassa ja yritämme välttää huomiota. Lopulta saavumme areenanporteille, missä jonottaa innostunutta väkeä. Toisessa jonossa seisovat kilpailijat ja toisessa ne, jotka ovat tulleet vain katsomaan. "Me mennään tuonne." Alexander sanoo ja osoittaa ilmoittautumista. "Mitä haluuk sä, et me osallistutaan?" Sanon yllättyneenä ja Alexander nyökkäyttää päätään. "Kyllä. Saamme näin paremmin tietoja. Lupinin on pakko olla täällä, koska kaikihan niin tekevät." Alexander sanoo vastentahtoisesti. On yleisessä tiedossa, että Alexander ei osallistu turnauksiin, ei siis koskaan. "Allu ooks sä ihan varma tästä?" Tom kysyy ja kohottaa kulmakarvojaan kysyvästi. Alexander näyttää epäröivän hetken, mutta nyökkää lopulta. Suuntaamme kohti ilmoittautumistiskiä, jonka jono näyttää yllättävän lyheltä. "Mä kuulin, että pääpalkintona on siivet." Edessäni seisova poika sanoo yllättäen kääntyen puoleeni. Siivet ovat todella iso juttu ja kaikenlisäksi harvinaista herkkua. Tosin me kaikki kolme omistamme jo sellaiset, mutta nyökkään innostuneena. "Sehän on upeeta." Hehkutan ja poika myhäilee osoittaakseen olevansa samaa mieltä. Pian tulee pojan vuoro ilmoittautua ja hän jättää minut rauhaan. "Sun pitäisi käyttää naamiota." Alexander kuiskaa äkkiä korvaani. Käännyin ja katson häntä kysyvästi. "En halua, että kukaan tunnistaa meitä." Hän jatkaa ja nyökkää Tomia päin, jolla on jo musta suojus naamallaan. "Hyvä on." Mumisen ja vedän pelivalikon esiin. Kaivan tavarasäiliöstäni hopeisen naamion, joka jättää vain silmät näkyviin. "Seuraava." kuuluu kolkko ääni ja astun tiskin eteen. Kopissa istuu kaapuun sonnustautunut luuranko, jonka pohjattomat silmät ovat kohdistuneet minuun. "Näyttäkää ID-kortti olkaa hyvä." Luuranko sanoo konemaisesti ja näytän hänelle laattaa, jossa lukee hahmoni tiedot. "Taistelet sarjassa yksi. Seuraava." Luuranko sanoo ja Alexander astuu esiin. "ID olkaa hyvä." Luuranko sanoo taas kolkosti. Luuranko silmäilee ensin henkilökorttia ja sitten Alexanderia. "Te ottelette tasolla nolla. Teillä on vain yksi ottelu." Luuranko sanoo ja minusta tuntuu, että luurangon äänessä on yllättyneisyyttä. "Kuka on vastassani?" Alexander utelee yllättyneenä. "Lupin." Luuranko vastaa mekaanisesti. Alexander hymyilee meille voitonriemuisena. "Tiesin, että tänne kannattaa tulla." Selvittyämme ilmoittautumisesta menemme ottelijoille tarkoitettuun tilaan. Paikka on täynnä erilaisia mahdollisuuksia kehittää taitojaan. Ympärillämme on paljon ihmisiä, jotka miekkailevat, ampuvat jousipyssyillä tai muuten vain kehittävät taitojaan. "En usko, että meillä on tarvetta mihinkään tuollaiseen?" Tom sanoo kysyvästi ja vilkuilee ympärilleen. "Jep olet oikeassa." Alexander toteaa. Annan katseeni harhailla muissa kilpailijoissa, kunnes silmäni pysähtyvät tuttuihin harmaisiin silmiin. Tunnistan Lupinin samantien vaikka hänkin on peittänyt kasvonsa ja hänellä on yllään pitkä hupullinen takki, joka peittää hänet aina nilkkoihin asti. Lupin kohottaa kättään ja koukistaa sormeaan kutsuvasti. Nielaisen äänekkäästi ja vilkaisen Alexanderia ja Tomia. He näyttävät olevan syventyneitä keskusteluun eivätkä huomaa pois lähtöäni. Pujottelen muiden kilpailien ympäri kunnes saavun Lupinin luokse. "En odottanut kohtaavani sinua täällä." Hän sanoo hiljaa. "Minä taas toivoin näkeväni sinut." Vastaan ujosti.

"Onko asia tosiaan näin Ava?" Lupin sanoo laittaen yllätyksekseni kätensä kasvoilleni. En pysty vastaamaan vaan tuijotan Lupinin silmiin hengitykseni tahdin nopeutuessa. Äkkiä Lupin laskee kätensä alas ja hänen koko olemuksensa muuttuu. "Ava minä en ole hyväksi sinulle." Lupin sanoo päättään pudistellen. Yritän avata suuni väittääkseni vastaan, kun Alexander saapuu paikalle. Alexander vilkaisee ensin minua ja sitten Lupinia tutkivasti. "Alexander tässä on Lupin, Lupin tässä on Alexander." Esittelen heidät toisilleen. "Hauska tavata. Oletko kenties Avan ystäviä?" Lupin sanoo värittömällä äänellä. "Olenpa hyvinkin." Alexander sanoo ja tarttuu olkapäähäni omistavasti. "Missä Tom on?" Kysyn huomatessani veljeni kadonneen. "Hänen ottelunsa alkoi juuri. Mennäänkö katsomaan?" Alexander vastaa kysymykseeni ja nyökkään jännityneenä. "Haluatko Lupin liittyä seuraan?" Alexander sano vastahakoisen oloisena. "Ei kiitos. Minulla on muuta tekemistä." Lupin sanoo ja katoaa sanojensa myötä väkijoukkoon. "Tule Ava mennään." Alexander sanoo ja vetää minut perässään kohti katsomoa ja hurraavia ihmisiä. Tomin ottelu on parhaillaan käynnissä. Tom kiertää tottuneesti vastustajaansa, josta huomaa heti hänen kokemattomuutensa Tomiin verrattuna. Hänen vastustajansa yrittää hyökätä Tomin kimppuun summanmutikassa, mutta Tom väistää joka kerta ennenkuin hänet tavoitetaan. Hän ei ole vielä edes iskenyt kertaakaan. Vastustajan liikkeet alkavat hidastua ja hänen hengityksensä muuttuu entistä äänekkäämmäksi. Vastustajan pysähtyessä kokoamaan hengitystään Tom käyttää tilaisuuden hyväkseen. Hänen vastustajansa löytää itsensä makaamasta maassa ja kaikki tämä tapahtuu ilman, että Tom olisi edes vetänyt selässään roikkuvan miekan esiin. Tom kuulutetaan erän voittajaksi. Katsojameri hukuttaa Tomin kannustushuutoihin. Näen Tomin naamalla tyytyväisen hymyn vaikka vaistoan, että kaikki ei ole kunnossa.